

"Nog lang niet uitgeschilderd & uitgeschreven...(deel 3)"

Nog lang niet uitgeschilderd & uitgeschreven...(deel 3)

Ja, maar U bent ondanks Uw zwaar beladen streng calvinistische achtergronden toch ook op zijn tijd een heel leuke, hyper intelligente, vrolijke man zeggen ze, die van geen ophouden weet en op zeer vermoeiende wijze maar door gaat tot aan den einder van het menselijk bestaan.

Dan heb ik mij vandaag nog aardig ingehouden want als ik los breek, dan breek ik ook los en wel uit alle krammen, dan scheur ik mij helemaal los. Trek de brandende kolenhaard uit de muur en kwak die van drie hoog het balkon af naar beneden als de postbesteller net aan belt voor een dwang be vel of de loodgieter, die geilmieter met zijn waterpomptang en zijn ketelpak, zodat we twee vliegen in een klap slaan. En of je regelmatig in de boeien ligt of hangt bij Meester Ger, Meester Tom hetzij bij Meesteres Philippine -allemaal spannende seksjuweel geobsedeerde vrienden en vriendinnen van mij sinds mensenheugenis- dus kundig af-èn opgezweept tot op het bot. 't Zal U een worst wezen, maar onderdehand. Ik doe namelijk uitsluitend wat ik lekker vind. Ik val niet op vrouwen die voornamelijk op rolmopsen lijk en met hangsnorren voorzien van stemmen als geklopte cokes, dan heb ik het over de Franse en Friese vrouw in het algemeen. Knudde met de bijl. Ik weet zeker dat als ik daar voortdurend mee was geconfronteerd als reine jongeling pro bleemloos overtuigd homo seksjuweel met zo'n rare falset stem was geworden. Heel modern en vooral wat aangenamer dan de Friezinnen...de aanbiedingen die ik van de homootjes kreeg! Jonge, Jonge! Om over naar huis te schrijven! Ik kan er hele boekwerken mee vullen.

En toch geloof ik U niet helemaal.

Nou, ja, dan niet. Maakt het de wind iets uit waarheen hij blaast? Daar ga ik toch niet over, heer? Of wel soms? Ik bedoel: als ik een wind laat blaas ik je wel even van hier tot Tokyo, dat wel. En dat Friesland steeds verder weg zakt door de zoutwinning. Prima toch, daar is niets aan verloren. Laat de ele menten maar fijn hun werk doen, dan komt het allemaal goed. Staat er straks vier meter water in het gebouw van de Leeuwarder Courant, dan zie ik daar Johanna S. nog drijven met haar onderjurk als een sluier over haar gelaat en ontbloot onderlijf, waar ik al helemaal niet nieuwsgierig naar ben. Ik zie de vrouwtjes graag goed gekleed. Willen ze dan anders? En die verzopen fijne gristenjournalist, annex ijdeltuit R.W. zijn paardestaart als een drijfanker ach

ter zich aan dobberend op de zilte baren. Wel vind ik het jammer van dat prachtige kantoor van Boonstra&Rademakers, maar we kunnen niet alles heb ben. Vraag maar aan meneer Boonstra zelf, dat is een keurige man van huis uit. Zo ga ik ook niet gebukt onder het lot van gesubsidieerde medekunste naars. Kom op zeg. Let it all hang out. Het is dat U er naar vraagt, maar anders zeg ik ronduit: de man die hier tegenover U zit met een broek vol liefde, nou, die is exact de man met een broek vol liefde die tegenover U zit, zo'n beetje als het Droste effect. En dan is het van: Take it or Leave it, the winner takes it all en Johnny is the boy for me. Daar ga ik toch echt niet mee te koop lopen, dat blijft tussen jou en mij. Het zijn namelijk sterke benen die de weelde dragen. Kijk maar; ik heb ze, als ik mijn jurk je even op schort en let dan niet op mijn jarretelgordel, het goed gevulde, alles onthullende tanga slipje met die schrijnende reetveter en mijn half doorzichtige, diep zwart glanzende nylons, 15 denier hebben nog altijd mijn voorkeur, dus als U iets zoekt voor mijn verjaar dag of voor vaderdag dan houd ik mij aanbevolen. En hebben is houwen. Graag de bon er bij voor als ik het met mijn travestie vriendin wil ruilen bij Hunckemöller Lexis. Kirrend, dat wel, omdat hij bij de brandweer te L. werkt als wakkere spuitgast met zijn schoenmaat 48. Om daar pumps in te vinden! Niet te kort! Moeilijk! Heel moeilijk! Dan moet je van goeden huize komen. Ik kom zelf uit de Heemstedse villabuurt en uit Amsterdam zuid. Concertgebouwbuurt, dan hoef ik verder niets meer te zeggen, dacht ik zo!

Wilt U niet anders of kunt U niet anders?

Ik ben die ik ben. Ik geef toe dat mensen die voortdurende andere schijngstalten aannemen daar problemen mee hebben. Nee, U natuurlijk niet, maar prijs de dag niet voor het avond is. O, ja, wat die kadobeha betreft; graag opgeleukt met strass, dat weerkaatst het kaarslicht heel fijn en een geborduurd roosje ter aanmoediging van de serieuze kunstbeschouwer tussen de beide cups...wel graag in kado verpakking, want ik wil verrast worden! Enigjes, zeg...

Ik kan mij niet aan de aandacht onttrekken dat fantasie en werkelijkheid bij U naadloos in elkaar overvloeien op een bijna filmische wijze.

Als U dat zegt dan is dat zo. Ik denk 't dus niet. Bioscoopbezoek daar ben ik als calvinist altijd heel erg tegen geweest, dat is net als danshallen zeer zondig, daar worden bepaalde lusten opgewekt door veile vrouwen en vreeslijk ontuchtige mannen die seksjuweel niet meer zijn in te tomen, zo heb ik verno men. Ik heb het toch zelf meegemaakt met Els D. Zo'n brave film van Bert Haanstra om daar bij te worden afgerukt in het donker van een bioscoop in Heemstede door een door en door gereformeerd meisje, dat is toch ook heel erg, dat levert toch schade op. Of U het gelooft of niet, maar ik ben vorig jaar al de Nederlandse Céline genoemd door iemand uit het literaire plantsoen die het kan weten.

Geen facades?

Ach, welnee. U heeft te maken met de man die ik ben. Een man met een hart van klatergoud. Een jongen van doublé. Draai je rug niet naar mij toe, want

ik haal je met een karate trap onderuit. Trek de pers onverwachts onder je vandaan! Niet meer, niet minder. Hahahaha. Ik ga me daar een beetje moeite zitten doen om een beetje een ander te wezen. Kom op zeg! Laat me niet lachen. Ga nou gauw een beetje zoek raken met je misjogem, zeg.

Heeft U verder nog iets te zeggen?

Ik heb eigenlijk nooit wat te zeggen gehad. Daar heb ik mij al vroeg bij neer gelegd. Mijn vrouwen waren zoals Els D. of Catharina S. meestal van huis uit hellevegen, doerakken en haaibaaien. Zo eenvoudig en schuchter als ik ben is er bijna geen tweede. Ik schuw daarom het openbare leven en schitter overal door afwezigheid. Ook op kunstenaarsfeesten of boekenballen in de hoofdstad waar ik opgroeide. Ik zit er dan ook comfortabel bij en kom niets te kort. Er komt namelijk heel wat op mij af de laatste tijd. En U zult achteraf toch toe moeten geven dat ik uitermate vriendelijk tegen U ben geweest, maar aan alles komt een einde, want we gaan niet eeuwig door met klotsen, zoals de gol ven van de Atlantic. Want daar heeft U aan de andere kant ook weer gelijk in: ik kan soms vreselijk kribbig zijn tegen de naaste en voor een dubbeltje leg ik m'n ouwe moer nog vanmiddag om met een vleesspies na de barbe cue, maar niet na haar te hebben uitgeschud over de railing van het balkon met de kop naar beneden en begint het me te vervelen dan laat ik gewoon los. Problemen lossen zichzelf meestal op in het leven. Nog voor de echo van heur wanhoopschreeuw is weer kaatst tegen de galerijflat van zeventien hoog van De Clomp, flat xxxx, te Z. heeft haar kop het beton al geraakt. Een smurrie op de tegels! En dat geborduurde rode roosje op die beha wil ik wèl graag tussen de cups en niet op de maagband of achtersluiting, anders ga ik gelijk stennis schop pen. Als grijpgraag aandachts- en oriëntatie punt, hè, zo'n versierend element. Als we namelijk als doorgewinterde behakener iets niet willen dan is het de weg kwijt raken in malkanders bloesje. Daar schiet toch nie mand iets mee op. Ik ben voor de pimpelpaarse concensus. Op elk gebied. De meest milde man ter wereld, hè. Ik dus. Ingevoelig ook. U niet natuurlijk.

Over jalousie de metier gesproken van de Nederlandse collegaatjes...

Daar zegt U me toch wat!! Ik heb net de VVKKK (Vereniging Voor Kristelijke Kulturele Klootzakken) opgericht, daar passen ze goed bij als lid. Ach, kijkt U eens: Het spreekt vanzelf dat een genie als Fred van der Wal, zoals drs. Hans Redeker, kunstkritikus al in 1976 in het NRC schreef, de koers van op drift geraakte Nederlandse kunst als één van de meest vooraanstaande vertegenwoordigers van het realisme heeft veranderd en richting gegeven al lamg alle kunstprijzen had moeten hebben. Maar dat meneer, die visie, die breedheid van opvattingen, die perspectieven, maar ook dat diepe inzicht spreken toch vanzelf als Fred van der Wal U tussen neus en lippen door met de feiten con fronteert! Om over mijn zonnebril maar te zwijgen!

En U heeft uw bril tijdens dit vraaggesprek geen moment hoeven af te zetten, dat moet U toch wel deugd doen.

Ik kan nog steeds kakken zonder bril, dus wat dat betreft maakt het allemaal niet zo erg veel uit. Ik heb voor de variatie nooit mijn eigen hand onder gekakt en ben daarna niet naar een receptie gegaan waar je iedereen een hand moest geven, net als de auteur Adriaan Morriën deed. In geur en en kleuren, hè. Daar heeft men heel goede herinneringen aan en spreekt er nog vaak over. Maar U gaat mij toch niet vertellen dat ik nog steeds mijn bril op heb?

(wordt vervolgd)

© september 2011, fredvanderwal, BasicPublishing.nl